

ВІСТІ КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

Четвер,
11 січня
2024 року
№ 01-02
(14907-14908)

Рекомендована ціна —
12,00 грн

Коли течуть
покрівлі
багатоповерхівок

3 с.

Китайський
гороскоп
на 2024-й:
у пошуках удачі
та сили

6 с.

«Бабусю, я живий!»

Найцінніший новорічний подарунок отримала сім'я з Леб'язого Зачепилівської громади

**Третього січня відбувся
наймасштабніший обмін
полоненими. Додому повернулися
230 звільнених захисників.
Серед них і наш земляк
Володимир Корнев,
мешканець Зачепилівської громади.**

«Пізно ввечері 03 січня я почула дзвінок із невідомого номера, відповіла. «Бабусю, я живий», — скромно, але впевнено промовив чоловічий голос. Що це Володя, я зрозуміла не одразу, його голос змінився до невпізнаваності. Він півтора року мовчав, або розмовляв пошепки», — розповідає бабуся Героя, звільненого з полону, Тетяна Миколаївна Маркова.

Володимиру Корневу скоро виповниться 24 роки. Він — помічник гранатометника військової частини 3036 Національної гвардії України. Закінчив Леб'язьку ЗОШ, відслужив строкову службу, після завершення якої підписав контракт на проходження військової служби. За його плечима досвід АТО/ООС.

27 січня 2022-го він повернувся додому з останнього виїзду. Але менше ніж за місяць розпочалася повномасштабна війна. Володимир одразу долучився до захисту рідної землі. У боях на Дергачівському напрямку незламні воїни щодуху показували ворогу хто тут справжній господар. Відстояли Харків, відігнали окупантів. А першого вересня минулого року в с. Дементіївка, що розташовується поруч із Белгородською областю рф, Володимир Корнев із побратимами потрапили у ворожий полон.

«Ми спочатку не знали, де Вова і що з ним. Потім знайома, випадково, знайшла його фото на одному з

російських ресурсів, де ворог хизується полоненими українцями. За майже півтора року нам не дозволили спілкуватися жодного разу», — діляться наболілим рідні Володимира.

Третього січня 2024-го, вдихнувши рідне українське повітря, Володимир тремтливими руками набрав номер, який знав напам'ять. Це була бабуся Тетяна. Далі зателефонував мамі — Анні Володимирівні, котра наразі знаходиться поруч із сином-Героєм, який перебуває на реабілітації (на фото внизу). Потім були сльози і теплі обійми, оповиті нестерпним болем...

Що пережив Володимир Корнев, важко уявити навіть у найжахливішому сні. З етичної точки зору та міркувань безпеки не будемо розголошувати подробиці. Вони — занадто страшні. Якщо пекло на землі існує, то Володимир його пройшов. Щохвилини бійця намагалися зламати, зневірити, скорити. Не вдалося!

Почуло небо материнські молитви! Господь Бог допоміг українським захисникам повернутися додому!

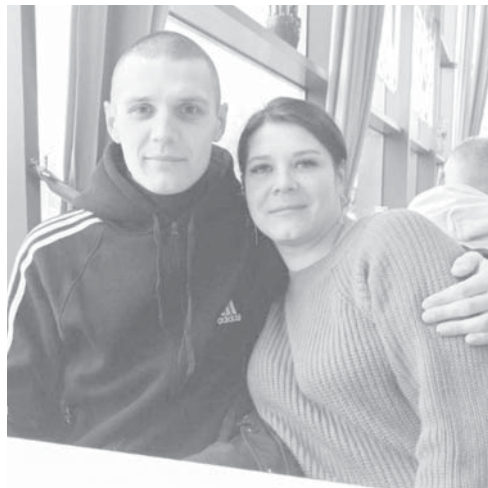
Дякуємо і доземно вклоняємося Герою Зачепилівщини Володимиру Корневу і всім Героям України! Радіємо разом із сім'ями звільнених полонених.

Те, що вони пережили, не забудеться ніколи! Залишається тільки молитися, щоб біль, хоч трохи, притупився...

Нехай здоров'я зміцнюється, а сили повертаються з теплом рідних людей! Божого захисту вам, незламні українці!

Слава Україні!
Героям слава!

Валерія АРГУНОВА
Фото з архіву сім'ї Корневих

#СловоДоЧитача

Дорогі друзі!

Новий 2024 рік уже крокує Україною. Зраненою, стомленою, але нескореною... Складні часи переживаємо. Очевидно, найважчі для нас і нашої держави. Майже два роки триває повномасштабна війна. Багато страждань, горя і смутку припало на долю співвітчизників. Біль від втрат на фронті, загибель мирних українців від ворожих ракет, усвідомлення того, що російська агресія не скоро припиниться... Такі сучасні реалії. Однак розслабитися не в наших правилах. Ми сильні, ми вистіймо у цій боротьбі.

У кожного свій фронт. Кожен із нас робить те, що найкраще вміє — задля Перемоги. Хтось зі зброєю в руках захищає наші кордони від чергових наступів ворога, хтось крок за кроком звільняє окуповані території, інші вирощують хліб та до хліба, лікують, забезпечують людей теплом, водою й електроенергією.

Протягом минулого року жителі району донатили на дрони, тепловізори й інші, не менш потрібні на фронті речі, готували смачні домашні наїдки для наших захисників, плели маскувальні сітки, виготовляли окопні свічки, оберєги тощо. Усі разом, бо інакше і бути не може. Разом ми — сила. Багато земляків стали героями публікацій у газеті «Вісті Красноградщини». Серед них — воїни, благодійники, аграрії, медики, комунальники, учні, митці, спортсмени.

Ці Різдвяні та новорічні дні насамперед стали для нас святами надії та взаємної підтримки. Гуртом збирали посилки на передову, у шпиталі, закривали збори коштів на потреби ЗСУ і сил ТрО. Ні на мить не припиняється волонтерська діяльність у громадах. Усе це і дозволяє вірити у краще майбутнє. А також дає надію на міць і незламність Збройних сил. Адже це нашим військовим ми завдячуємо можливість жити і працювати на вільній землі, зокрема, готувати до друку районну газету.

Друзі! Щиро вдячні усім, хто, незважаючи на складнощі буремного сьогодення, передплатили часопис на 2024 рік. Дякуємо, що підтримали «ВК». Значить, вам не байдужа доля видання зі столітньою історією. І це тішить нас, дає силу і наснагу писати для вас. Нині багато людей кажуть, що періодику не читають. Лише дивляться телевізор, переглядають новини в соцмережах. Але ж є і ті, хто не може жити без газети, саме без друкованого слова. І нинішній наклад «Вістей» — цьому підтвердження.

Той, хто не встиг передплатити часопис із січня, може зробити це зараз і отримувати його вже у лютому.

Читайте «Вісті Красноградщини»! Ви можете нам довіряти. На шпальтах видання ми друкуємо лише перевірену інформацію. Для нас важливо, аби газета допомагала орієнтуватися в нововведеннях, публікувала актуальні роз'яснення та юридичні консультації, знайомила з цікавими людьми. Ми за те, щоб наші читачі розвивалися, за нові цікаві проекти у кожній територіальній громаді.

І нехай цей рік стане для усіх нас переможним і мирним!

Редаторка газети
«Вісті Красноградщини»
Світлана КАСЬЯНОВА